

моральних та фізичних можливостей молодшої людини. Саме у студентському віці (17—23 роки) внаслідок психологічних особливостей у молоді найбільш активно виявляється потреба у самовираженні.

Усе це змінює зміст кваліфікації майбутнього фахівця у самій своїй суті: зростає роль соціально-психологічних і особистісних факторів та здатності людини до самоосвіти й саморозвитку, самоконтролю і самовдосконалення. Видозмінюється розуміння поняття освіченості, яка є не просто певною сумою знань, а включає в себе методологічну підготовку, комп'ютерну грамотність і відповідний рівень інформаційної культури. Також самоосвіта студента повинна враховувати його власні потреби та

similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

вивчення мови та культури інших країн світу, відвідання різних заходів мистецтва, архітектури, дизайну та ін.

Роль викладачів у даному процесі передбачає не стільки оцінку тієї чи іншої точки зору студентів, скільки своєчасне виявлення цих точок зору, та надання допомоги студентам у їх формулюванні (у разі необхідності), знайти потрібні аргументи при їх оцінці. Відзначимо, що сучасні парадигми освіти диктують нові вимоги до викладача: якщо за традиційними підходами викладач є носієм знань та контролюючий суб'єкт пізнання, то за інноваційними — організатор самостійної активної пізнавальної діяльності студентів, їх компетентний консультант і помічник.

Отже, можемо зробити висновки, що безперервна самоосвіта студента — це своєрідна творча лабораторія, у якій закладаються основи для реалізації перспектив у різнобічних питаннях сьогодення та вміння прогнозувати власні перспективи, як основи зростання його інтелектуального людського капіталу.

*Голіцин А. М., канд. екон. наук, доцент
кафедри маркетингу*

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Потреба ВНЗ у своєму інноваційному розвитку все більше заявляє про себе як тенденція, що пов'язана з виробленням сталої реакції на динамізм розвитку суспільства. Інноваційний розвиток

може розглядатись як процес якісних змін самої системи ВНЗ. Це є процес, який характеризується необоротними внутрішніми творчими перетвореннями із привнесенням якісно нових елементів, характеристик та властивостей.

Однією з цілей інноваційного розвитку навчального процесу на наш погляд є забезпечення якості реалізації навчальних програм шляхом сучасної та постійної актуалізації знань у відповідності з рівнем розвитку предметної області знань та діяльності, яка пов'язана зі станом та перспективами розвитку реальних секторів української економіки.

Сучасне навчання у рамках професійних компетенцій повинно обов'язково передбачати співробітництво та взаємодію, де викладачі та студенти є суб'єктами навчання.

Навчальний процес зараз потребує інноваційного розвитку, що стикається з рядом проблем. Такий інноваційний розвиток можна розглядати як:

1. закінчений загальний процес отримання, освоєння та адаптації до нововведень, а також ефективного його використання;
2. результат процесу використання новацій у навчальному процесі, де підвищується загальний рівень компетентності;
3. здійснення перевалу нововведень як комплексу нового у комплекс звичайного, тобто на якісно новий рівень.

Можливі проблеми мають відношення до вищеназваних визначень, а також відносяться до труднощів використання інноваційних технологій у навчальному процесі. Інноваційні технології дають можливість вдосконалити традиційні форми та методи та використовувати нові: тренінги, круглі столи, диспути, вебінари тощо.

Як приклад можна взяти лекцію як складову навчального процесу. Сьогодні у контексті сучасних реалій лекція повинна видозмінюватись, орієнтувати студента як на групову, так і на самостійну роботу над матеріалом. Основні моменти, які перетворюють традиційну академічну лекцію у інтерактивну або з елементами інтеракції можна звести до таких:

1. Зацікавити аудиторію та сформувані потребу для розгляду конкретного матеріалу конкретної теми навчальної дисципліни. Це має базуватись на мотивації та майже не несе навчального навантаження.
2. Розкрити основні положення теми. На лекції робиться акцент на способах концентрації уваги та концентрації масивів інформації. Це і структуризована подача матеріалу, і наочність (використання мультимедійних презентацій), наведення прикладів та постановка питань.
3. Закріплення у пам'яті наданої інформації.

Достатньо ефективний метод з використанням пауз. Відомо, що через 15—20 хвилин відбувається спад концентрації уваги, а через 45 хвилин обов'язково потрібно зробити коротку перерву. Це базується на дослідженнях фізіологічних функцій людини. Це сприяє збереженню стійкості уваги і лекція не втрачає своєї ефективності. Це вимагає перегляду часової структури лекції.

Отже, використання інноваційних технологій не є самоціллю, але засобом, що дозволить викладачу та студенту розвиватись, вчитись повноцінно на якісно новому рівні з урахуванням вимог сучасності, розвивати креативне мислення за рахунок якісної зміни мотиваційного компонента навчання, поглиблення змісту та структуризованості інформації.

У свою чергу це забезпечить формування професійних навичок та компетенцій, належну якісну підготовку спеціалістів, орієнтованих на вирішення економічних, соціальних та інших проблем на основі міждисциплінарного синтезу знань, що є основою високого іміджу та незаперечних конкурентних переваг КНЕУ на ринку освітніх послуг.

Григулич С. М., канд. пед. наук, доцент,
Лісовська В. П., канд. фіз.-мат. наук,
заст. зав. кафедри,
Стасюк В. Д., канд. пед. наук, доцент,
кафедра вищої математики

**ФОРМУВАННЯ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ЗНАЬ СТУДЕНТІВ
З МАТЕМАТИКИ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІН
«ВИЩА МАТЕМАТИКА»,
«ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТЕЙ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА»**

Широке коло проблем, які виникають в умовах ринкової економіки, створює необхідність підготовки спеціаліста, який умів би інтегрувати знання з фінансів, математики, програмування, ставити та розв'язувати економічні задачі, аналізувати та приймати рішення у ризикових ситуаціях.